

La vinent Assemblea

per

A. ANDREU I CABESTANY

TOTES les Assemblees celebrades pel Sindicat de Metges de Catalunya han esdevingut fruitoses per la collectivitat, àdhuc, les necessàries lluites més o menys enceses, pròpies d'homes d'ideals i passions humanes com nosaltres i d'una entitat com la nostra que va a la davantera dels progressos socials.

Mercès a elles, les quals han sabut escollir els consellers que governen el Sindicat tot l'any, hem arribat a la consolidació de tots els grups d'Invasada i de Vida, a la creació d'institucions filloles de tanta utilitat com la Cooperativa de Consum i la Caixa de Crèdit. Ara, potser, mercès a la que ve haurem fet la difícil troballa de constituir l'assegurança de vellesa...

Una Assemblea que ve, sempre constitueix tota una meravella de dolces esperances, quan tots hi posem l'amor que pel Sindicat sentim, encén la nostra illusió tota vestida de blau de cel i de verd dels camps, és una visió rossa i daurada que posem en els nostres ulls fins que és passada.

Per això que tant tots estimem, caldria una mica de sacrifici per part de cadascú de nosaltres, tota vegada que no significa pas gaire esforç. Tant en els districtes de Mallorca, com en els de Catalunya, igual que en els rurals i poc nombrosos de les ciutats, tots, sense mancar-n'hi cap, ens hauríem de preocupar seriosament del nomenament de delegats, propietaris i suplents, ja que no pot dubtar pas ningú que l'èxit d'una Assemblea depèn sempre de llurs membres components. En les corporacions democràtiques, com el nostre Sindicat, convé tot sovint el renovament de personal representatiu, no sols pel perjudici i defectes que té, o pot tenir un càrrec massa en ús, sinó

perquè, si fos possible, convindria que tothom sabés no solament la tasca que quietament realitza durant l'any tot Consell, sinó que, posats a dins, tots estimariem més els nostres interessos, esdevenint més fort i florent el Sindicat.

Ja que moltes coses i fets vistos de fora estant, com, per exemple, l'existència en la Caixa de la Mutual de més d'un milió de pessetes, sembla, per una entitat mèdica com la nostra, una riquesa que no s'estronca mai; emperò, vist des de dins, tot són angúnies i mals de caps pels perills que, àdhuc amb tot i aquesta existència en metàl·lic, podrien esdevenir enfront de la dissort sempre sorda i traïdora.

També s'esfumaria la creença, si no general bastant estesa, de què la Mutual salva el Sindicat; quan, a dins es trobarien aquells que això creuen, es convencerien amb dades convincents que el Sindicat és la mare i l'ànima de tot allò que amb ell es relaciona, inclús la Mutual. És una tasca tan gran, la del nostre Sindicat, que per les branques que cada any li van sortint, mercès a la seva vida fecunda i lluminosa, es va fent cada dia més complexa la tasca dels consellers i àdhuc la dels representants a les seves Assemblees anyals; que, em sembla, que val la pena que tots i cadascú de nosaltres hi portem el nostre gra de sorra. D'aquí poques setmanes el nostre gra de sorra consistirà en votar per representant el company més apte per tal càrrec i de la nostra confiança; sense que aquestes paraules signifiquin ni intent de crítica a res ni a ningú, tan sols són escrites pel bon desig de contribuir a perfeccionar la nostra noble i amada institució, la vida de la qual tots volem que sigui ben plena.